

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9614/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Николић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Урош Радојчић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 86/24 од 19.03.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 86/24 од 19.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 86/24 од 19.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 86/24 од 19.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лозници П 384/23 од 26.10.2023. године, у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга исплати 132.500,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2018. године до исплате, да му накнади парничне трошкове од 150.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и одбијен захтев туженог за накнаду парничних трошкова од 144.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом тужени је обавезан да тужиоцу врати позајмљени износ, на подлози утврђења да постоји доспела неизмирена обавеза по уговору који су странке закључиле крајем марта 2017. године. Институт посебне ревизије резервисан је за питања примене материјалног права, па наводи ревизије којима се указује на повреду одредаба Закона о парничном поступку и погрешно утврђено чињенично стање нису разматрани. Имајући у виду утврђене чињенице и примењено материјално право (чланови 557. и 558. Закона о облигационим односима), да тужилац уз ревизију не прилаже правноснажне одлуке као доказ неједнаког поступања у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, као и да не постоје друга правна питања која би оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 15.10.2020. године, вредност предмета спора је 132.500,00 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности ревизија није дозвољена, па је одлука у ставу другом изреке донета применом члана 413. тог закона.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**